

ეკატერინე ჭავჭავაძისას

წინანდლის ვარდო,
სულითა ტრედო,
გულითა წმინდავ, ვით მთისა წყარო!
ვითა ცისკარი,
ხარ მოცინარი,
რომე მხილველის გული ახარო
იმხიარულე,
ვიდრე სიცოცხლე
შენი მშვენიერებს, ვით ყვავილთ ჯაჭვი;
ვიდრემდის შენ ზე
დაგნათის, ვით მზე,
სიჭაბუკისა ნათელ ვარსკვლავი!
ჭმუნვის ღრუბელი,
გულ-დამაბნელი,
ვიდრე მხიარულს არ შეგხებია;
ვიდრე ამ სოფლის
დაუდგრომელის
იარდნი ეკლავა არ გარდაგცვლია